

Tonda 25

Obsah tohoto čísla:

	strana:
Úvodník	1
Recenze	2
Příběhy	3
Hra	11
Luštění	12
Tip na výlet	27

Redakce časopisu:

Tania Abzhalova (Táňa), Hana Bertlová (Hani), Alžběta Čejková (Bety), Magdalena Dufková (Magda), Benjamin Heřt (Ben), Tobiáš Heřt (Tobi), Marek Hlaváček (Mára), Matěj Jendrol (Maty), Rozárie Kaderová (Rózi), Nela Koňářiková (Nela), Tomáš Kovář (Tom), Milena Macková (Mili), Ondřej Moravec (Ondra), Julie Narovcová (Julča), Jitka Outratová (Jíťa), Stela Peterová (Stelka), Ela Posoldová (Ela), Johana Posoldová (Johy), Alvy Procházka (Alvy), František Rokos (Fr), Viola Schmoranz (Vivi), Martin Skála (Martin), Amálie Spěvácová (Ami), Anna Spěvácová (Áňa), Marta Šimek (Marta), Johana Viková (Jóža)

Obálku nakreslila Daria Makitruk

Úvodník

Milí čtenáři,

vítejte u nového čísla školního časopisu Tonda, tentokrát na téma **POKLAD**. Pro mnohé znamená bohatství, mince či šperky. Ale v našem novém čísle dostává zcela jiný význam. Ano, je to poklad plný příběhů, luštění či recenzí. Doufám, že tento poklad najdete na dalších stránkách a že si jej patřičně užijete.

Za časopis Tonda

Ben

Áňa

Lapuťák a kapitán Adorabl

Čeněk už se těší k moři, kam jezdí s rodiči každé prázdniny. Máma zabalí řízky a můžou vyrazit. Další den se jdou vykoupat na pláž. Čeněk rodičům řekl, že se jde projít po pláži. Narazil však na zvláštní zátoku, ve které u mola kotvil kapitán Adorabl. Adorabl pochází ze světa Sedmimoří. Světa, ve kterém najdete spoustu kouzelných tvorů. Adorabl je lovec odměn a nabídne Čěnkovi, aby se k němu přidal a společně chytily velmi vzácného tvora ze Sedmimoří - Lapuťáka. Společně spolu v Sedmimoří prožijí spoustu zajímavých věcí a dozví se o sobě něco velmi zajímavého.

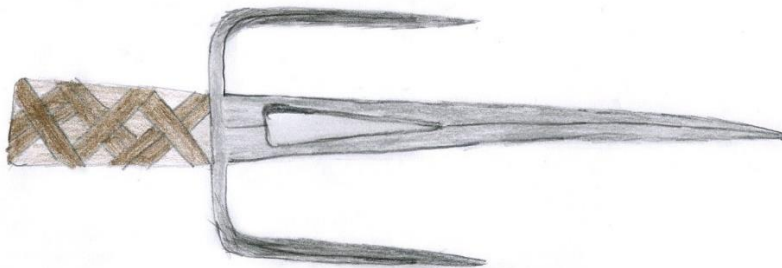
Jestli chcete vědět co, tak si tu knížku přečtete.

Tom

Recenze na film: Shang-Chi a legenda o deseti prstenech

Jedná se o film inspirovaný čínskou kulturou a zvyky. Jde o mladíka, který žije v San Franciscu, má jednu kámošku a spoustu tajemství. Jeho táta díky artefaktu už dlouho vede zločineckou organizaci Deseti prstenů a Chang-Chi (jeho syn) se před ním schovává. To se ale změní, jeho otec ho chce zpátky. Setkání se svým otcem ale moc radostné není. Kvůli otci musí bojovat s různými příšerami a s otcovými nepřáteli. Pomáhá mu v tom sestra, která také ovládá kung-fu, a kamarádka ze San Franciska, která se pomalu učí bojovým uměním. Nakonec dojde k závěrečné bitvě s vojskem jeho otce. Většina filmu se odehrává v divoké čínské přírodě nebo ve městě. Film pochází z amerického filmového studia Marvel. Film byl poprvé uveden v roce 2021.

Martin

Lesní příšera II

V minulém díle jste se mohli dočíst, že se Elen ztratila v lese a potkala Artura. Nejdříve se ho bála, ale pak zjistila, že je moc milý. Propustil ji domů a přepadli ji Arturovi bratři.

...Najednou si vzpomněla, že má v tašce nůž. Začala se bránit. Byli dva a byli silnější. Za chvíli se ale stala věc, která Elen dostala do výhody. Jeden z bratrů zakopl o kořen a spadl na zem. Nejspíš měl něco s nohou, protože nemohl chodit. Druhý se rozzlobil a začal na Elen útočit ještě víc. Elen byla rychlejší, vzala nůž a bodla ho. To ho zdrželo a Elen mohla utéct. Jeden z bratrů na ni zařval, že jestli někomu řekne, co v lese zažila, tak si ji najdou.

Utíkala, co jí síly stačily. K večeru konečně uviděla konec lesa. „Elen, tak tady jsi, hledala jsem tě snad úplně všude. Proč jsi byla v lese? Víš, že do lesa nesmíme. Pamatuješ si, co se stalo Maxovi.“ Alex si všimla, že je Elen z něčeho vyděšená. A tak se jí zkoušela zeptat, ale ona na nic neodpovídala. Elen se v hlavě honilo vše, co v lese zažila. „*Co když se pro mě vrátí? Neodnesou mě? Nesmím to nikomu říct, ani Alex.*“ „No tak, Elen, co se ti stalo?“ Alex se snažila z Elen dostat odpověď, ale nedařilo se jí to. „Prosím, Elen! Vždyť jsme nejlepší kamarádky,“ zkoušela to znovu a znovu Alex. „No tak dobře,“ řekla po hodině Elen a začala vyprávět svůj příběh.

Na konci se Elen rozplakala. „Neboj se, Elen, nic se ti nestane.“ Řekla Alex, i když se sama bála, aby se Elen něco nestalo. „Musíš to říct někomu dospělému!“ rozkázala Alex Elen. „Ani náhodou, už jsem to řekla tobě.“ Alex nakonec Elen přemluvila. „Ale komu? Nikomu tady natolik nedůvěřuju, abych mu řekla mé největší tajemství!“ mluvila s pláčem Elen. „Mohla bys to říct třeba...“ Alex se zamyslela, chtěla ji přemluvit, ale uvědomila si, že chápe, proč to Elen nechce nikomu říct. Přemýšlela, co by udělala ona na jejím místě. „Řekni to třeba Magdě!“ rozhodla se po chvíli. Pak už obě dívky vyrazily za ředitelkou dětského domova. „Magdo?“ nesměle začala Elen a snažila se zakrýt své slzy. Dál už mluvit nemohla, protože se znovu rozplakala. A tak si slovo vzala Alex a už podruhé tohoto dne se začal vyprávět Elenin příběh.

„Panebože, a to jste za mnou nemohly přijít dřív?!“ ptala se našťavaně, ale i vyděšeně Magda. Naštěstí začala rychle jednat. „Musíme zavolat policii, aby ta monstra zatkli!“ „To ne!“ zakřičela Elen. „Žije tam i Artur!“ „No, tak řekneme policii, aby Artura nezatkli.“

Za půl hodiny přijeli policisté. No a už po několikáté zazněl Elenin příběh. „Páni, a vy jí věříte? Co já vím, tak v jejím věku si děti často vymýšlí, aby na sebe upozornily,“ mluvil vážně policista. „Nemám žádný důvod jí nevěřit,“ řekla Magda. Pak se ozval o něco mladší policista, než mluvil předtím. „No, možná bychom to měli prozkoumat. Třeba mluví pravdu.“ Potom řekli Magdě, ať pošle Elen i Alex spát, že se s ní potřebují na něčem domluvit. Debatovali dlouho do noci. Asi ve tři ráno skončili a šli spát. Tu noc se Elen zdály divoké sny.

Asi v půl desáté ráno budila Alex Elen, že je snídáně a že jí potřebuje něco říct. Holky šly na snídani a přiběhla k nim Magda. Řekla, že se policisté nakonec rozhodli les prozkoumat a že v jedenáct začnou. Asi

deset minut po jedenácté přijelo k dětskému domovu auto a z něj vystoupili čtyři policisté. Dva z nich Elen s Alex už včera viděli. Policisté se chvíli dohadovali, kdo z nich půjde do lesa a rozhodli se, že půjdou ti dva, které Elen s Alex neznaly. V půl dvanácté konečně vyrazili. Policisté šli dlouho a nic se jim nezdalo zvláštní, ale v tu chvíli slyšeli za sebou nějaké kroky. Ohlédli se a nemohli uvěřit svým očím. Ty malé holky nelhaly. Dvě velké příšery stály asi jeden a půl metru od nich...

Pokračování příště!!!

Áňa

Tajný vzkaz z Atlantidy III

VELKÉ ODHALENÍ

Vstupujete do příběhu desetiletého Karla. V minulém díle jste se dozvěděli, že se seznámil s detektivem, který měl velký zájem o onen vzkaz z minulých dílů.

Když se Karel probudil do krásného slunného dne, všechno mu došlo. „Proč by tady detektiv zůstal ještě pár týdnů?“ říkal si Karel.

„KARLE! KARLE!“ budí Karla máma, „přece máme návštěvu!“ Karel seběhne ze schodů na snídani a přitom si vzpomene na detektiva.

„Dobré ráno!“ říká detektiv, „dnes bych se chtěl podívat do muzea na ten vzkaz.“ Karel přikývne. „A mu-mu-mo-hl bych jít s vámi?“ říká Karel. „Jasně,“ říká detektiv. „Po snídani vyrazíme.“

O pár minut později...

Karel s detektivem vyrazili do muzea. V muzeu náhle detektiv rozbil jednu z vitrín a vložil do ní onen kámen, ve kterém tenkrát Karel našel tajuplný vzkaz. Karel se překvapeně ptal detektiva, proč to udělal, ale on mu odpověděl, že se to brzy dozví. Najednou se v muzeu začala sypat omítka a otevřela se tajemná brána. Detektiv z baťohu vytáhl lucernu a vstoupil do chodby. Karel běžel za ním, chtěl se co nejdříve dozvědět, co má detektiv za lubem. Najednou došli na konec chodby, ocitli se ve velké kopuli. Karel byl tak překvapený, že ani nedokázal mluvit. Detektiv mu začal vysvětlovat, že toto je dávné ztracené město Atlantida a že jinak, než přes ten kámen se sem dostat nedá. Taký mu vysvětlil, že se o tomto městě dozvěděl přes jednoho známého a hned se o něj začal zajímat. Zjistil, že se tu nachází poklad a že právě on, Karel, má onen kámen, který je zapotřebí k otevření tajemných dveří, za kterými je rovnou cesta do Atlantidy. Také řekl, že Karel dostane polovinu nálezného a že až se on stane slavným po celém světě, tak v médiích zmíní Karlovu pomoc s nálezem.

O týden později už Karel stojí před kamerou a vysvětluje, jak tenkrát našel onen slavný kámen, ve kterém byl vzkaz.

KONEC

Martin, Mára

Záhadná Hora pokladů

Na Ostrově pokladů ve vesnici Jih začal být zmatek, jelikož se začala otřásat země. I starého šamana to vzbudilo z odpoledního spánku.

Vyšel ven, aby zjistil, co se děje. Nebylo mu však jasné, proč se země otřásá. Najednou si vzpomněl, co se stalo před mnoha lety. Zavolal si náčelníka a vysvětlil mu, co se stalo a co se stane. Když ho náčelník vyslechl, vydal se za synem, aby mu tu novinu pověděl. Kojan okamžitě pochopil. Nabídl se, že půjde na Horu pokladů. Otec mu to nechtěl povolit, ale nakonec se slitoval. „Synu,“ začal otec, „nejsem si jist, jestli chápeš, co znamená vydat se na Horu pokladů. Řeknu ti tedy celou historku znovu.“

„Na Horu pokladů jeden pirát ukryl svůj poklad. Není však lehké se tam dostat. Hlídá ji duch, posílá zemětřesení a je tam hromada překážek. Ten, kdo je překoná, zachrání nás všechny z vesnic před výbuchem. Jenže je v tom háček,“ dodal poklesle otec. „A jaký?“ chtěl okamžitě vědět Kojan. „Žádný, kdo se na horu vydal, tak se nevrátil,“ posmutněl v hlase otec. Syn ale na otce velmi naléhal, že chce zachránit všechny vesnice na ostrově.

Další den ráno se Kojan vydal na cestu. Neměl dobrý pocit, že nechal otce samotného doma ve vesnici. Kojanovi bylo teprve dvanáct, když se za kmen vydal na Horu pokladů.

Šel, dokud se nezačalo stmívat. Najednou byla tma. Kojan okamžitě zapálil klacek, aby si našel místo na přespaní. Po dlouhém hledání nastal déšť. Kojanovi zhasl oheň a musel jít podle hmatu. Naštěstí našel skalní otvor, ve kterém se mohl vyspat. „Ráno moudřejší večera,“ prohlásil si pro sebe.

Ráno Kojan nepoznal, kde je. Byl hodně daleko za vesnicí. Nevěděl, kudy má jít, byl si však jistý, že jde správně. Najednou cítil otřesy země.

Doma ve vesnici začaly být zmatky. Jak se začala otřásat země, lidé byli hodně zmatení. Náhle jeden omdlel. Lidé z vesnice zavolali náčelníka a nesli omdlelého k šamanovi. Ten mu položil ruku na čelo a zjistil, že je studený jak led. Rozhodl, že o něj bude pečovat.

Kojan došel až k úpatí Hory pokladů. Byl odhodlán překonat vše, aby zachránil vesnici. Když už chtěl vystoupat nahoru, zastavila ho bariéra. Znenadání se před něj snesl hnědý duch. Kojan se ho zeptal: „Proč nemůžu vystoupat na Horu pokladů?“ Duch však neodpovídal. Kojan to zkusil znovu. Zase nic. A pak mu něco došlo. „Já, ťulpach, zapomněl jsem se představit,“ vzpomněl si Kojan. „Jsem Kojan z Jižní vesnice,“ dodal o chvíli později. Duch také promluvil: „Ahoj, jsem Kay,“ představil se duch. Kojan se opět zeptal, jestli může vstoupit. Duch mlčky pokýval hlavou. Kojan to zkusil. Šlo to. Kojan začal pomalu stoupat nahoru.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Bety

O tajemném pokladu

Jindřich byl 10letý kluk, který bydlel s rodinou v Praze. Jednoho dne se Jindřich se svou rodinou vypravil do zahradnictví, aby si koupili nový strom na svou zahradu. Hned, co přijeli domů, vzali lopaty a začali kopat velkou díru. V průběhu kopání narazili na něco velkého. Když se na to podívali, velmi je to oslnilo. Jindřichův táta to vyndal ven. Byla to malá železná krabička. Po otevření viděli kus papíru. Na papíru byla nakreslená mapa. Byl na ní veliký červený kříž, který byl na poli. Rozhodli se, že se na to pole vypraví.

„Tak jsme tady!“ pronesl táta. Podívali se na mapu a psalo se tam toto: *Hoc loco est scripsi, mappam guae te ad thesautum ducet.* Jindřichův táta se na to podíval a prohlásil, že je to latinsky. Začal překládat: „Jestli najdete tuhle listinu na tomto místě, tak jste právě odhalili poklad.“ „Velmi zajímavé,“ prohlásil Jindřich. „Tak jdeme kopat!“

Na druhé straně pole viděli malý domek. Když zaťukali na dveře, vyšel člověk jménem Mike. „Ano? Co chcete!?“ řekl Mike. „My jsme se dozvěděli, že pod vaším polem je poklad.“ Mike řekl: „POKLAD!? A kde přesně je ten poklad?“ „Někde támhle v dáli, na druhé straně tohoto pole.“ Mike řekl: „Nějaké lopaty jsou v garáži...“

Šli na druhou stranu pole. Když tam dorazili, začali kopat velkou díru, aby mohli poklad získat. Mike se k nim dobelhal o trochu později. Byla vykopána už velká díra. Mike se přiblížil ale moc blízko...

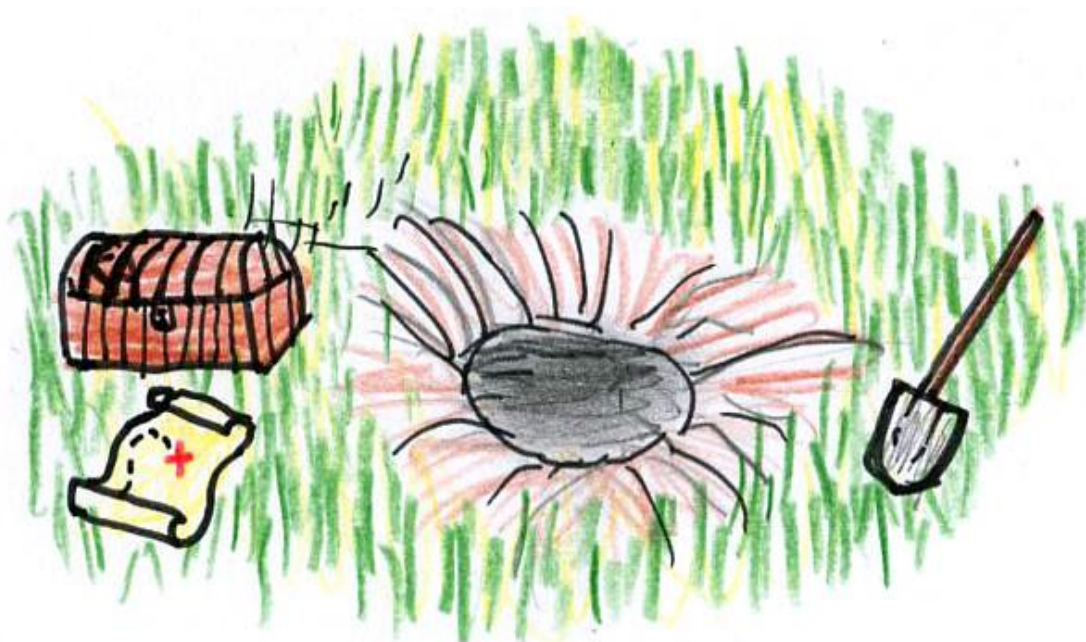
Propadl se až někam dolů do hlubin země.

Ze spodu se ozvalo: „Něco tady mám!!!“ Mike dole objevil velkou místnost.

Byly tam sochy a obrovský nápis *KAREL IV.*

KONEC

Alvy, Mára

Ondra 5.A

Tajemství starého glóbu

Ve Dvořákově ulici bydlel kluk Kuba. Měl čtyři kamarády Jirku, Tonda, Toma a Terku. Jednoho dne jel Kuba se svými kamarády k jeho dědovi.

Ten měl velký dům a taky velkou půdu. Kamarádi se rozhodli, že půdu prohledají. Po chvíli hledání našli starý glóbus. Chvíli si glóbus prohlíželi a všimli si, že na něm je jedna vlaječka. Když vlaječku přemístili, najednou se objevili v záhadném pralese, po chvíli uslyšeli hodně hlasitý řev. Když se podívali, uviděli obrovského dinosaura. Děti se lekly a začaly utíkat. Doběhly až k obrovské jeskyni, vlezly do ní a objevily dinosauří vejce. Děti se neudržely, vzaly vejce a schovaly ho do batohu. Naštěstí měly v batohu i glóbus, takže se bezpečně dostaly zpátky na půdu. Dědovi ale o svém nálezu neřekly, protože si myslely, že by jim ho děda zabavil.

Když začali kamarádi znovu chodit do školy, spolužáci se ptali, co dělali o prázdninách. Řekli, že byli u dědy, ale zatajili, že ukradli dinosauří vejce. Ale spolužáci tak dotírali, že jim to Tonda nakonec prozradil, naneštěstí jim i řekl, kde je. Asi týden se nic nedělo, ale potom spolužáci spolu s Tondou v čele došli ke Kubovu domu a vyčkali, až bude půlnoc. Potom se oknem vloupali dovnitř. Naneštěstí věděli, kde má Kuba byt. Tajně se do něj vplížili a tam se začaly dít věci... Nejdřív se omylem dostali do ložnice Kubových rodičů. Hned se ale zorientovali a už bez obtíží se doplížili do Kubova pokoje a tam vzali vejce! Druhého dne zloději dělali jakoby nic, jenomže Kuba hned poznal, že vejce chybí! Sdělil to i ostatním z party. Chvíli se radili, kdo by to asi mohl ukrást. Potom jim to došlo, protože už asi týden se Tonda choval zvláště a provinile. Domluvili se, že ve čtvrtek si s Tondou promluví. Když už byl čtvrtek, opravdu za Tondou zašli. Tondova maminka je pustila dovnitř. Když tedy vešli, Tonda znatelně zblednul. A zblednul ještě víc, když jeho maminka navrhl, že by mohl ukázat ten svůj poklad, který před nimi pořád tak schovával. Tonda se snažil vymluvit, ale hned jak promluvil, začal koktat. Kamarádům došlo, že ta věc, kterou schovával, je jejich vejce! Maminka ještě dodala, že je v šuplíku. Myslela si, že Tonda zapomněl. Kuba se vrhl k tomu šuplíku a to vejce tam opravdu bylo! Když Tondova maminka zjistila, že Tonda ukradl dinosauří vejce, navrhl, že děti zaveze znovu k dědovi, aby vejce vrátili. Kamarádi souhlasili. Když dojeli k dědovi a došli na půdu, vzali vejce a glóbus. Otočili s ním a ocitli se znovu v minulosti. Chvíli hledali jeskyni, kde sebrali vejce. Naštěstí ji za pár minut našli a vejce vrátili.

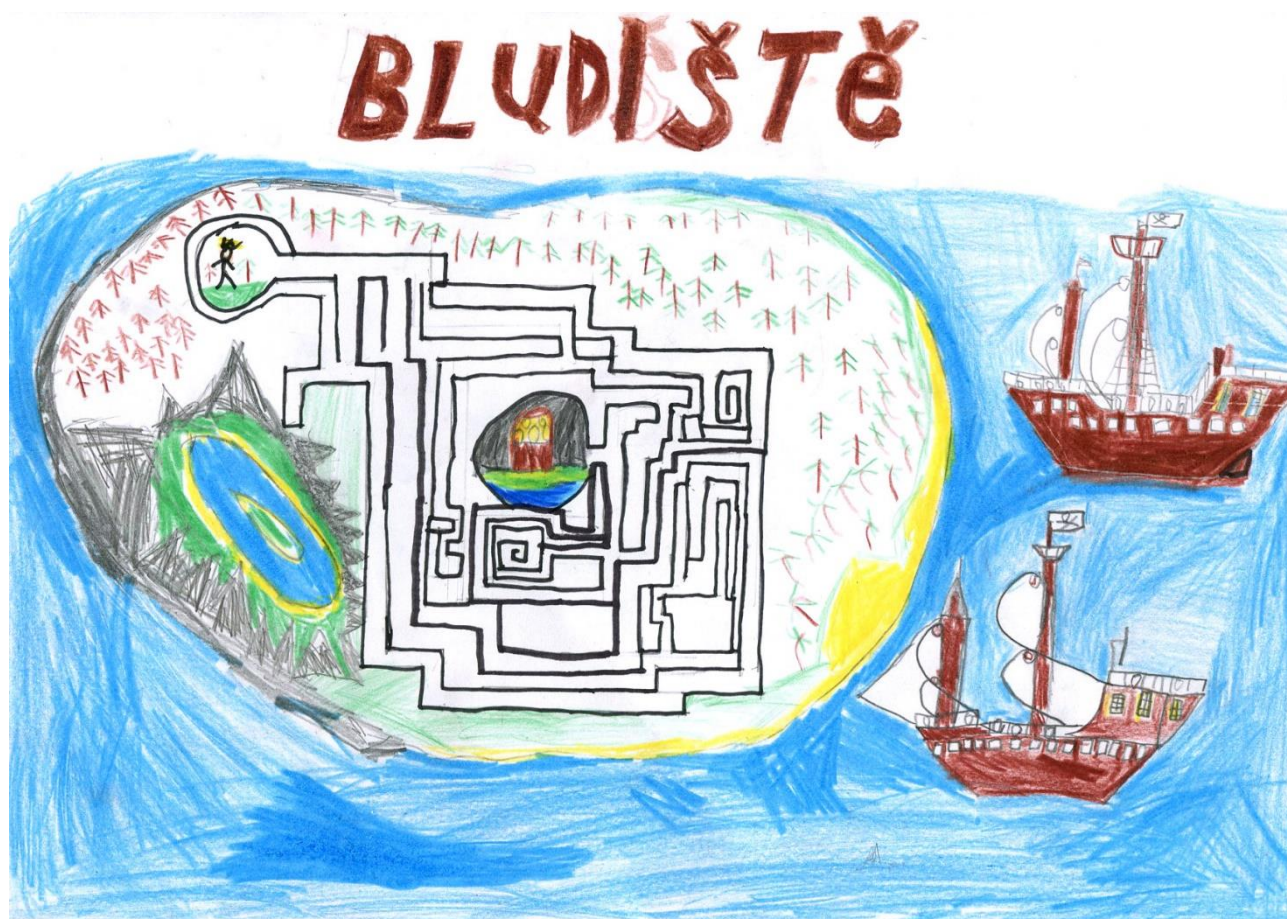
Julča

Ami, Julča, Jíťa

Ostrov, o kterém se říká, že je tam poklad

Ostrov byl uprostřed oceánu. Často tam pluly lodě. Ostrov se objevuje jednou za pět set let a je na něm velký poklad. A dneska je ten den, kdy se ostrov objeví. A zrovna dnes kolem pluje loď pirátů a ti mají mapu k pokladu.

Maty

Fr

Zmizení

Jošua Kos běžel, jak jen mohl, ale gang ho pronásledoval až do slepé uličky. Tam chudáka Jošuu chytili...

Mezitím v aliaské vesničce Pak se procházel detektiv Roman Kamberi, který vyšetřoval případy jako krádež v obchodě či útěk dítěte z místní školky. Byl na svou práci hrdý, ale něco tomu chybělo. Chtěl vyšetřovat pořádný případ, jako to dělal Hercule Poirot, nejslavnější detektiv světa.

Ve městě Alas, hlavním městě Aliasky, vyšetřují tajemné zmizení 11letého kluka Jošuy. Jošua je totiž syn prezidenta Ilira Kosa. Ten vyslal nejlepší detektivy z celého státu, jenomže nikdo z nich neměl jediný důkaz nebo se nechtěl kvůli nebezpečí pouštět do případu dál. Ilir už nevěděl co dál, bál se, že už svého synka nikdy nenajde. Potom si ale vzpomněl na školu pro kriminalisty...

„Ahoj Romane, tady Ilir, pamatuješ si na mě? Mám totiž pro tebe nějakou práci.“ Roman trochu zapřemýšlel a pak si vzpomněl na svého kamaráda ze školy. „Ano, vzpomínám si, Ilire, co bys potřeboval?“

„Zmizel můj syn a nikdo neví, kde je. Potřebuji tvou pomoc, jen ty najdeš mého syna. Moc mi chybí a je pro mě jako poklad. A pamatuj, odměna tě nemine.“ Romanovi to vyrazilo dech. Tohle je jeho příležitost! Jasně, budou mu chybět přátelé, ale je to žádost od samotného prezidenta. S rychlostí řekl: „Ano, pane prezidente, Vaši žádost přijímám.“ Ilir se trochu zasmál a odpověděl: „Tak se připrav, jedeme za tebou.“

Když Roman vjížděl do hlavního města, cítil napětí, ale obdivoval i stavby. Alas nebylo nijak vábné místo k životu, ale obklopovaly ho vysoké hory. Už se blížil k prezidentskému domu, takže se snažil soustředit. Nechtěl se ztrapnit. Nasadil vážný výraz a vkročil do domu. Už tam na něj čekal Ilir. Pozdravili se a šli do poradní místnosti. Byla tu spousta papírů s důkazy či názvy a fotkami různých míst. Bylo tu i mnoho lidí, kteří si spolu povídali a někdy se i trochu hádali. Doprostřed místnosti přišel Ilir a představil Romana, který se měl stát jejich vedoucím.

Roman tedy začal procházet všechny spisy, sledoval důkazy, ale jedna věc mu chyběla. Motiv. Důvod, **proč** Jošuu unesli. Vydírání mu přišlo jako špatná záminka, a proto ho napadlo, že v tom bude něco osobnějšího. Hledal něco v Ilirově minulosti. Zničehonic našel článek, kde ho upoutala fotografie našťvaného muže. Ten muž se jmenoval Erik Ibiša. Romanovi nedala zvědavost spát, a tak se šel Ilira zeptat, jestli mu to jméno něco říká. Ten začal vyprávět.

Kdysi dávno, Ilirovi bylo něco přes čtyřicet let, kandidoval na prezidenta. Proti němu ovšem stál Erik Ibiša, velmi ctižádostivý a po moci toužící muž. Byl bohatý a několika svým příznivcům slíbil, že budou mít vyšší platy a dobrou budoucnost. Ilir byl zase veliký dobrák a chtěl pro svoji zemi to nejlepší. Bylo to jen tak tak, ale nakonec si lidé zvolili Ilira. Erik nedokázal přijmout porážku, pořád Ilira urážel. Říkal, že se jednoho dne pomstí...

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

Tobi, Ben

Michal K., 5.C

Případ s digitálními hodinkami

DETEKTIVKA

V neděli ráno zazvonil telefon. Zvedl ho jistý inspektor Vrána. Volal pan Michálek, kterému prý jeho soused, pan Ježek, ukradl staré a drahé digitální hodinky.

Inspektor přijel na místo činu. Zaprvé se Michálka zeptal, proč si myslí, že mu jeho digitální hodinky ukradl zrovna pan Ježek. „To je snadné,“ odpověděl pan Michálek, „on mi celý život dělá naschvály, je jasný, že to byl on.“ „Popište prosím ty vaše hodinky.“ „Jsou černé a jejich celkový vzhled ukazuje na to, že jsou velmi staré, jsou totiž z roku 1965. Zdědil jsem je po své babičce, je to můj poklad.“ „No dobrá,“ řekl inspektor Vrána, „vydáme se tedy k panu Ježkovi.“ U pana Ježka se našly digitální hodinky, které přesně odpovídaly popisu pana Michálka. „Promiňte, pane Ježek, zde pan Michálek si myslí, že jste mu ukradl tyto staré digitální hodinky, co zdědil po své babičce.“ „Hloupost,“ řekl pan Ježek, „koupil jsem si je asi před čtyřmi roky.“ Zvláštní, zamyslel se Vrána. Oba dva tvrdí, že hodinky jsou jeho. Inspektor po chvíli prohlásil: „Konec lstí, pane Michálku, zatýkám vás za nepravdivé obvinění.“

PROČ k tomuto závěru inspektor došel?

Nápověda: viz obrázek - čas na hodinkách

Johy, Nela

PRAVIDLA HRA O POKLAD

Vítejte na ostrově Artaxat. Tento ostrov je velice tajuplný, jelikož skrývá poklad. Tento poklad zde ukryl Artaxat I. Víme, že poklad se ukrývá ve vodní jeskyni.

Cíl: Získej tři klíče a dostaň se k pokladu.

Vysvětlivky:

Ostrov (zelené políčko s vlaječkou) - musíš hodit 6 na kostce, získáš tak klíč a můžeš o jedno pole vpřed. Každé kolo máš 3 pokusy, dokud nehodíš 6.

Delfíni (malé rybičky v moři) - pokud jsi na tomto políčku, okamžitě se posouváš o 3 pole vpřed, ale pokud přejdeš po cestě ostrov, musíš tam zůstat!!

Útes (skála ve vodě) - vrať se na nejbližší ostrov dozadu.

Peřeje (proudy ve vodě) - jdi o 3 pole zpět.

Díra v lodi (díra v lodi) - jedno kolo nehraješ.

Kdo se první dostane k pokladu, vyhrál.

Ondra, Tom, Tobi

V	O	E	O	S	L	E	K	P	A	S
K	Z	A	R	K	S	E	Č	O	K	Z
B	O	Á	U	V	O	K	O	L	Q	Z
K	C	O	H	L	V	O	I	S	L	O
O	K	K	L	A	L	Č	V	V	M	H
O	S	O	E	O	D	O	O	P	A	U
V	O	V	L	S	V	K	K	D	S	S

OSMISMĚRKA

_____ k _____

NÁVOD

V OSMISMĚRCE

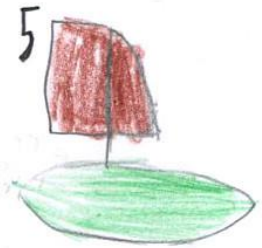
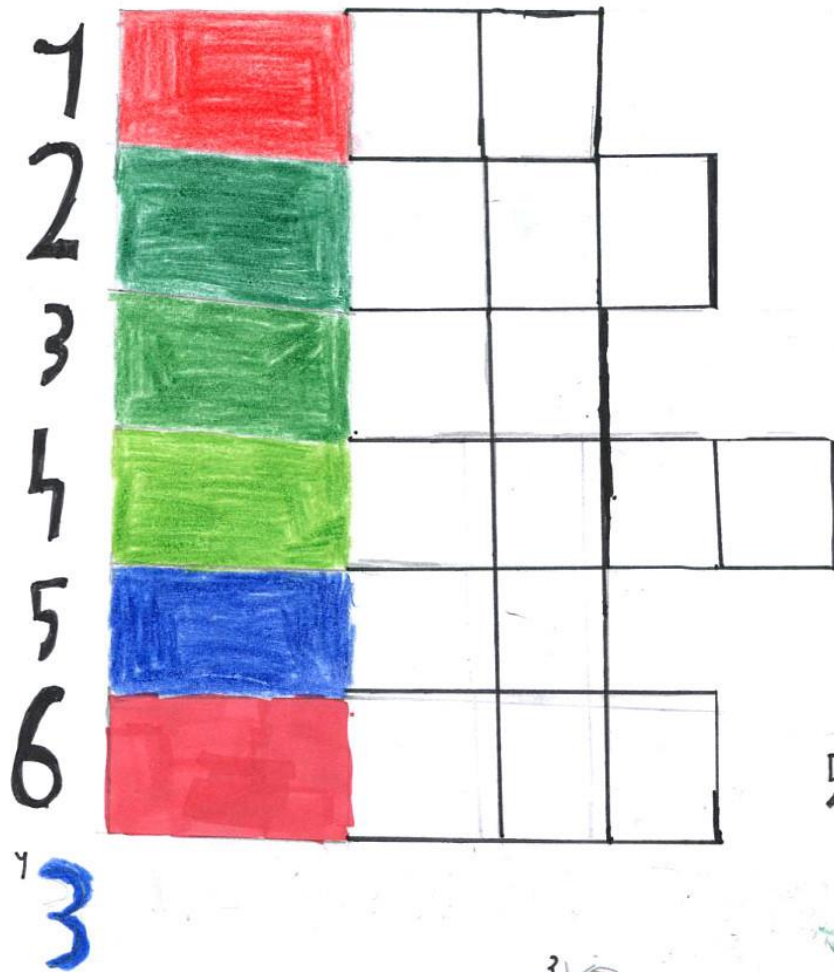
VYHLEDEJ TATO

SLOVA: KLÍČ, TRUHLE,
ZÁHAD,

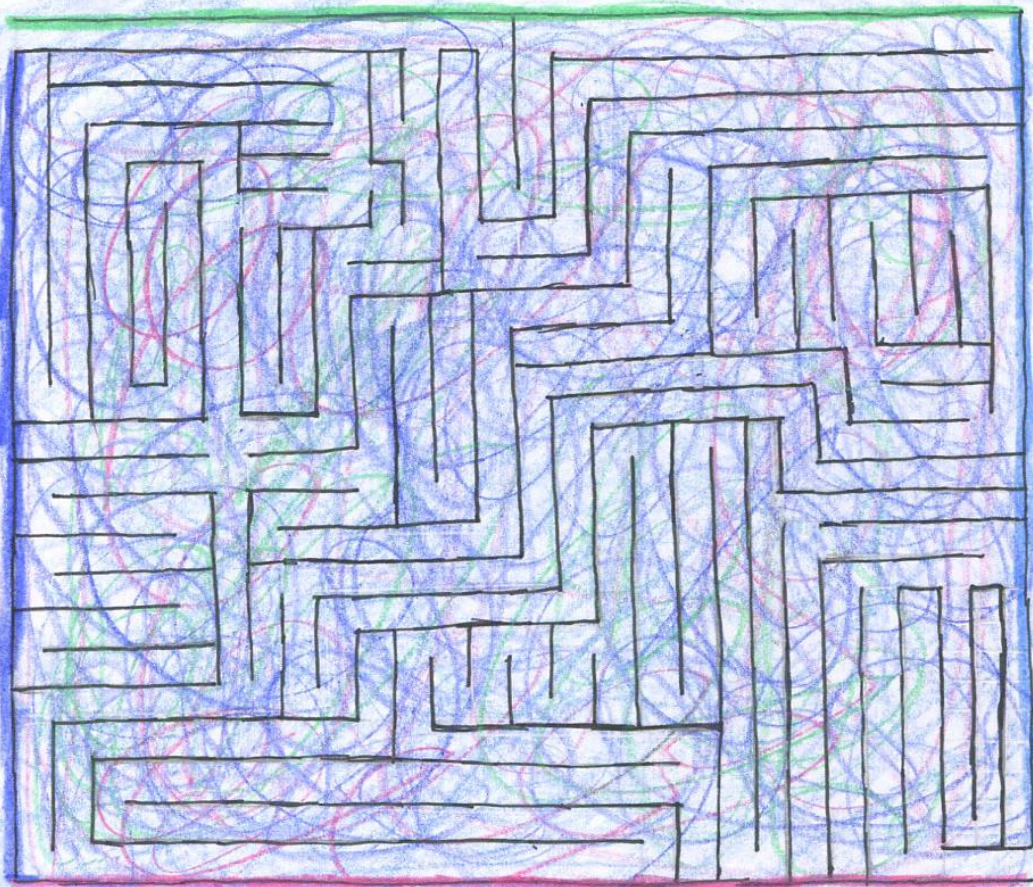
Mili

TAJENKA

TAJENKA:

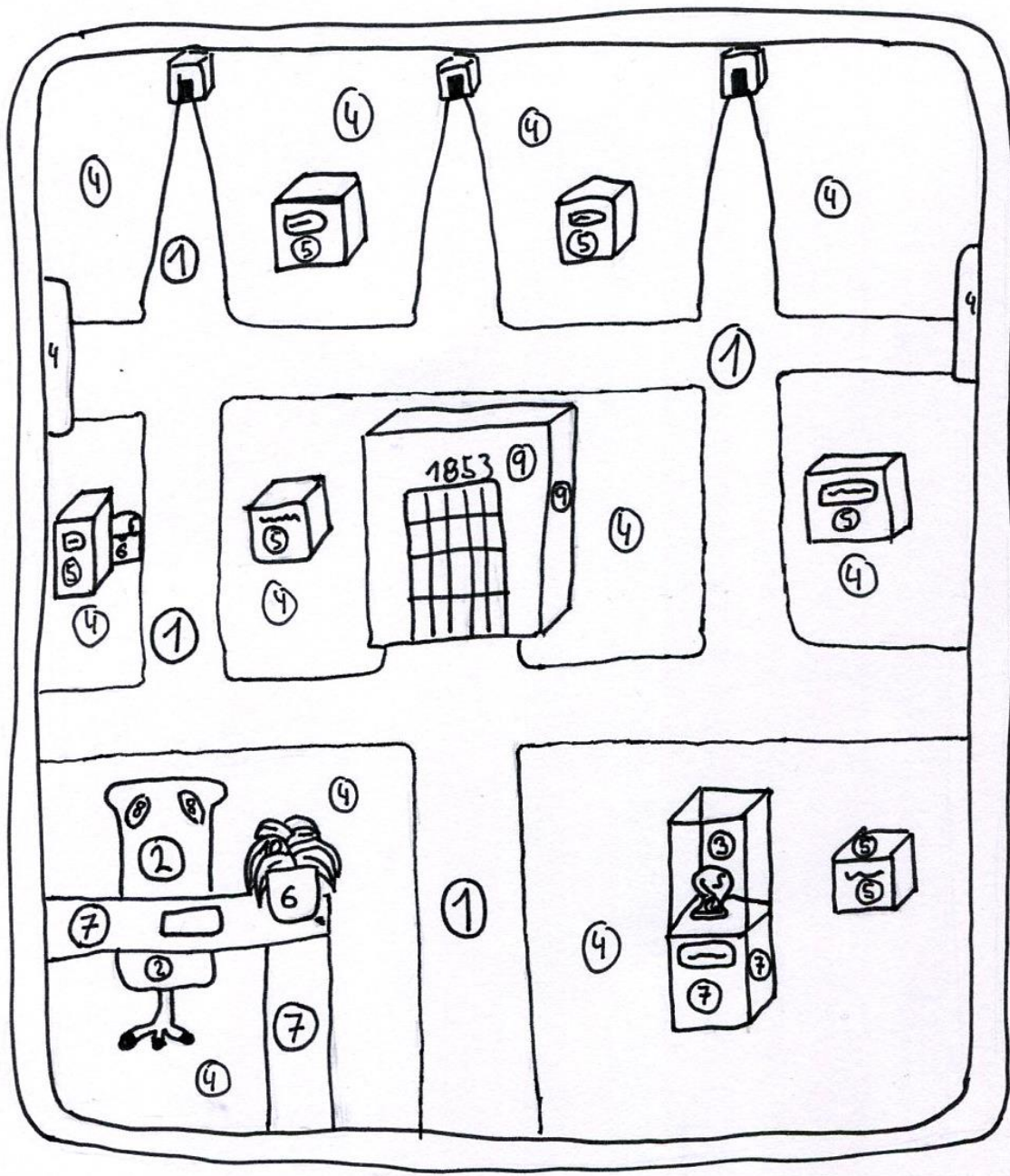
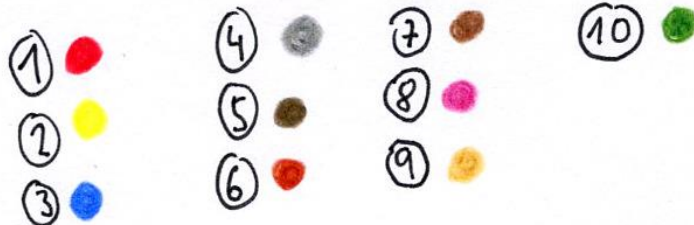
BUDISTE

Jóža

Najdi mě a vybarvi mě!

Vybarvi podle čísel a najdi truhlu s pokladem. Hodně štěstí.

OSMISMĚRKA

NAJDI V OSMISMĚRCE 7 SLOV.

ZE ZBYLÝCH PÍSMEN TI PAK VZNIKNE TAJENKA.

P	A	N	U	K	E
A	T	R	O	R	Č
N	M	Č	U	Á	R
D	K	U	H	V	O
A	L	A	P	A	M
K	Ř	E	Č	E	K

Ami

KŘÍŽOVKA

1.					1. Nerozmotatelný...
2.					2. Synonymum ke slovu PLES.
3.					3. Píše se na to křídou.
	4.				4. Podzemní...
5.					5. Autu upadlo jedno...

Piráti uloupili

Rózi

Vybarvi podle čísel.

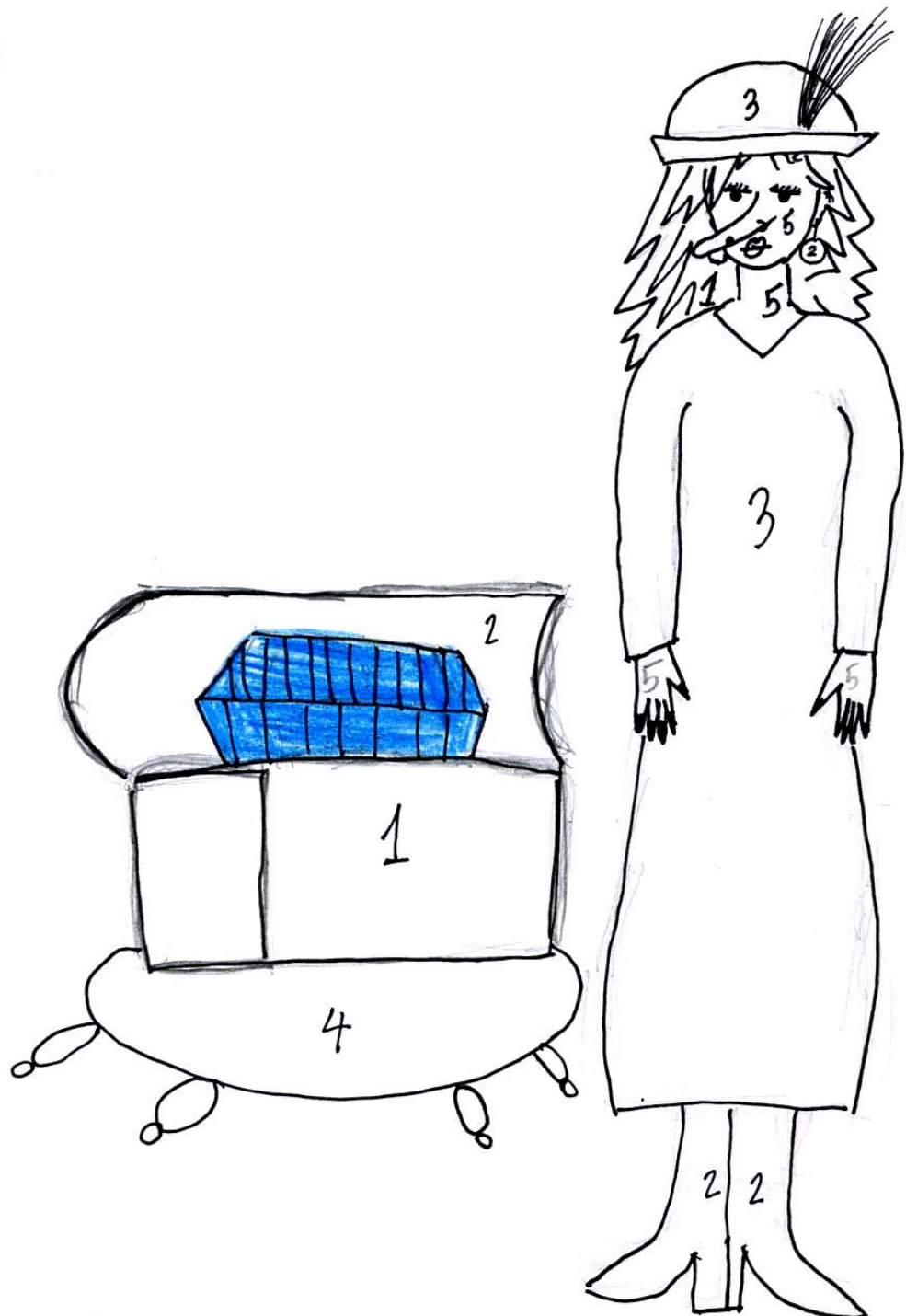
1. ●

2. ●

3. ●

4. ●

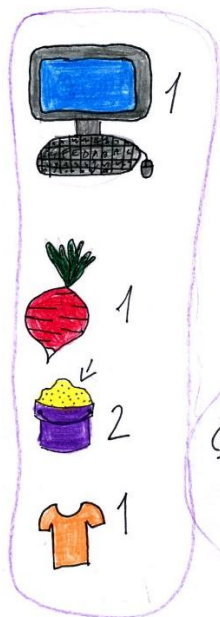
5. ●

Ela, Táňa

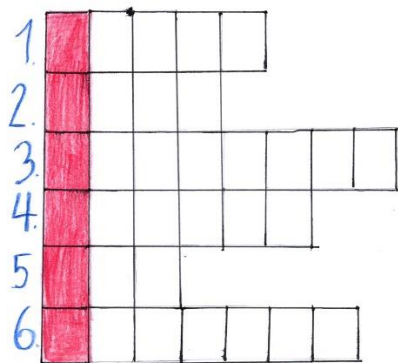
Podle čísla vyber písmeno ve slově a postupně napiš na linky.

Vyplň.

T
A
J
E
N
K
A

— — — E —

Ela a Táňa

Ela

KŘIŽOVKA

Každý člověk má poklad v —————

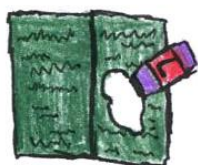
Táňa

Vypočítej

Sám život je -----

= Políčka k doplnění:
 Nápověda
 Tajenka

$$3 - 2 = \underline{\quad}$$

$$3 + 3 = \underline{\quad}$$

1	L				T
2	M			R	A
3			L	O	
4		Y	T		
5	L		M		
6			L		A

$$5 - 2 = \underline{\quad}$$

$$1 + 3 = \underline{\quad}$$

$$4 - 2 = \underline{\quad}$$

$$2 + 3 = \underline{\quad}$$

Mapa

Pirátovi spadla mapa do moře a některé části se rozpustily doplň je

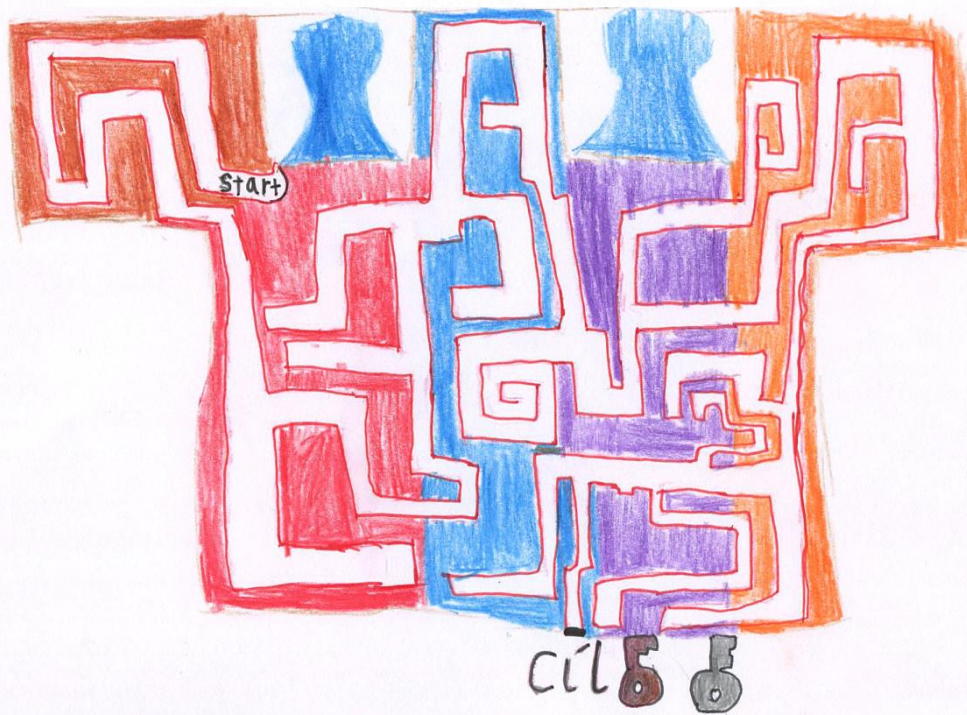

Jak vypadá tvůj poklad?
Nakresli ho.

Zde papiš obrázky na mapě.

Stelka

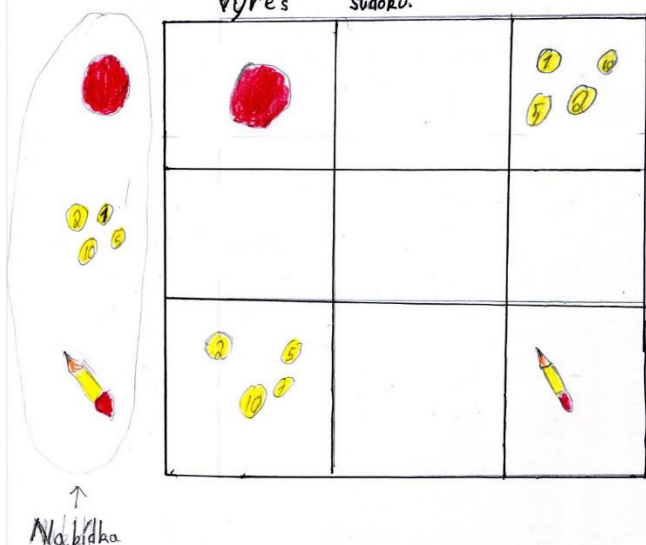
Pirátský poklad
 Pirát Mike našel poklad.
 Chtl by ho odemknout, ale nemá klíče.
 Pomoz mu je najít.

Vivi

SUDOKU

Vyřeš sudoku.

Marta

Co to je?

Svítlí, ale Slunce to není.

Má kamennou ohradu,
 ale hrad to není.

Jí dřevo, ale bobr to není.

Zahřeje ti ruce i záda,
 jelikož teplo nám dává.

Mít to však blízko u těla,
 nikomu dobře nedělá!

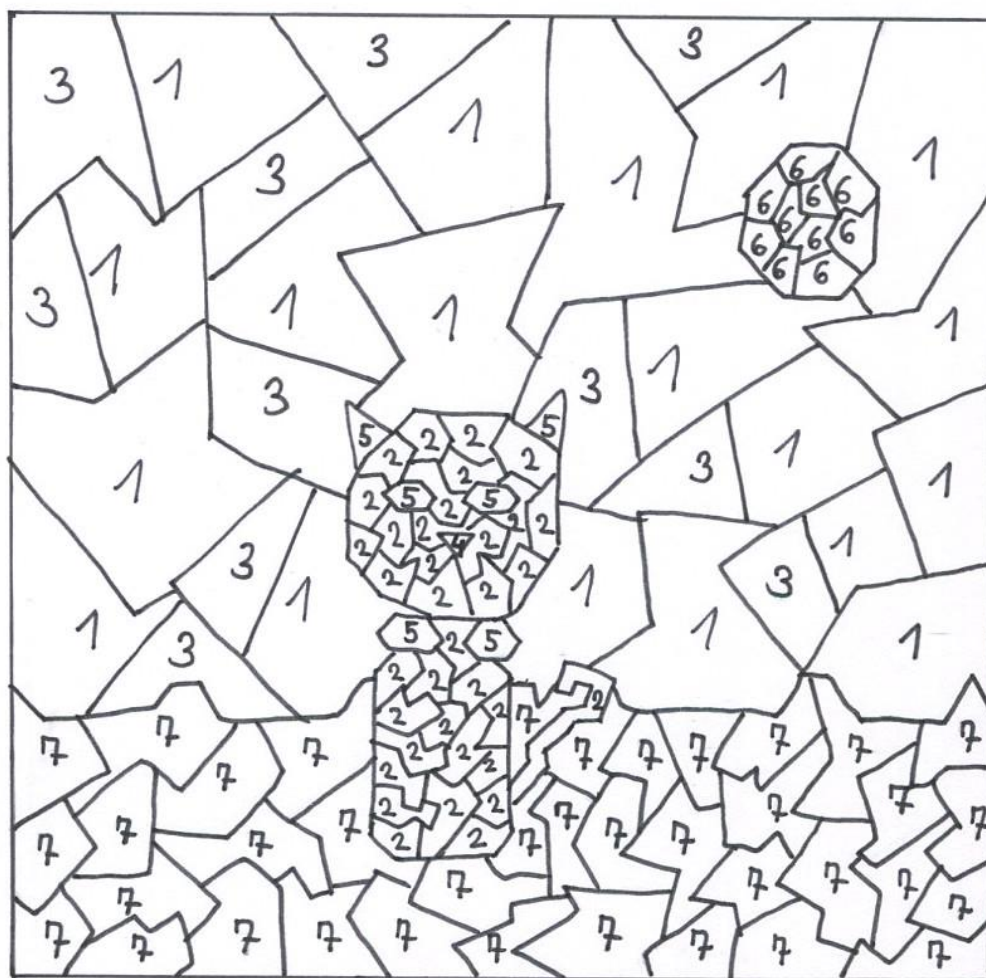
Je to _____.

Táňa, Ela

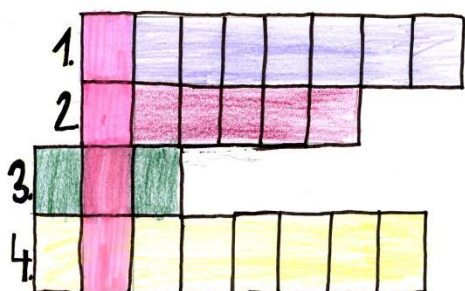
VYBARVOVÁNÍ

PODLE ČÍSEL

VYBARVI SI OBRÁZEK.

VYŘEŠ.

Doplň číslo podle písmenka
z abecedy.

3 7 23 25 1

A B C Č D ě E F G H CH
I J K L M N O P Q R Ř S Š
T ť U V W X Y Z Ž

Už máme k pokladu!

OSMISMĚRKA

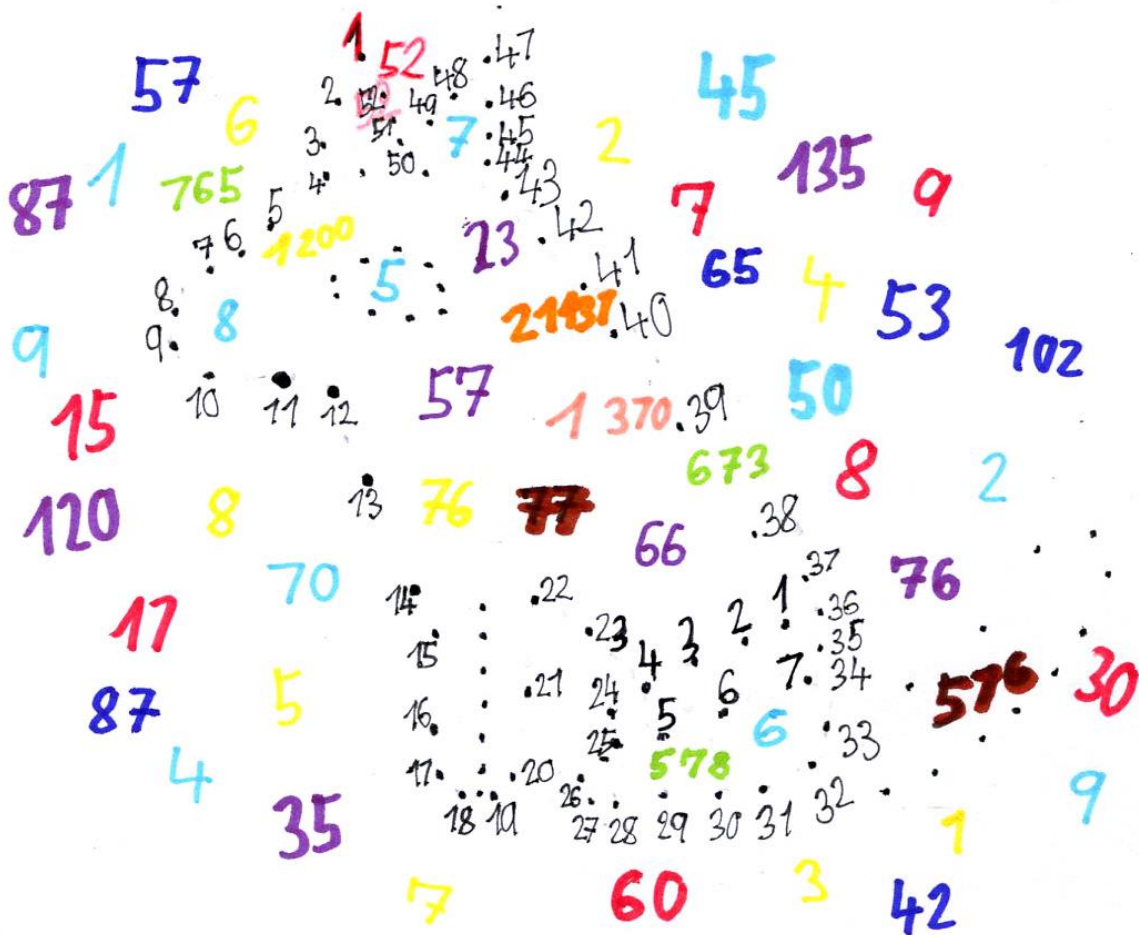

Vyhledej tyto slova; překvapení, zámek, cesta,
vrak, záhadnost. Pak slova napiš.

Z	A	H	A	D	N	O	S	T	F
S	K	M	S	N	Š	O	C	L	C
P	Ř	E	K	V	A	P	E	N	Í
A	Č	E	M	Ě	Ř	Š	S	D	S
L	V	Ď	D	Á	Č	Q	T	M	T
J	I	R	Ř	B	Z	R	A	S	J
O	A	L	A	C	Y	S	O	L	I
A	Y	S	Š	K	B	R	P	M	N

Magda

Spoj tečky

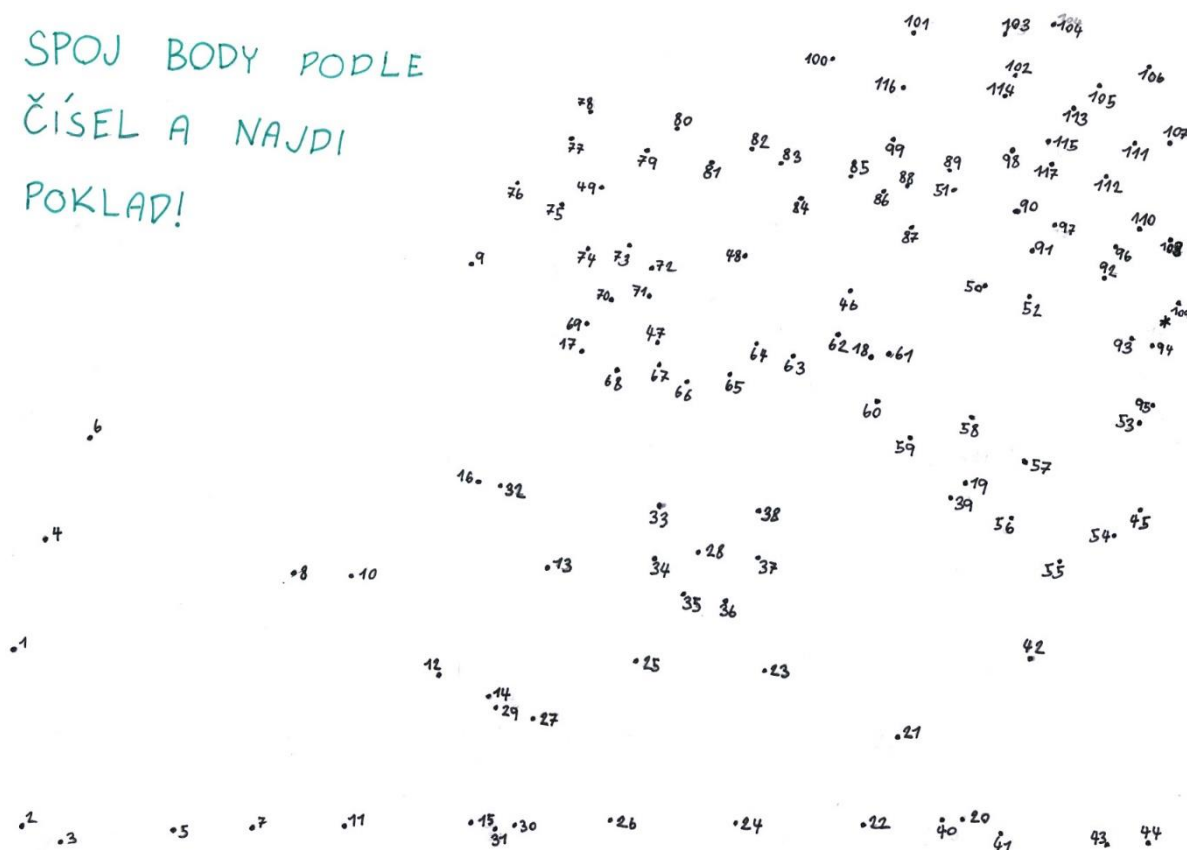

1. Postupně spoj černá čísla.
2. Spoj tečky tak jak jdou za sebou.
3. Spočítej, kolik lichých a sudých čísel je kolem obrázku.

Sudá Lichá

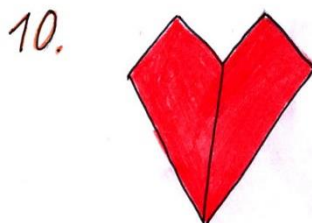
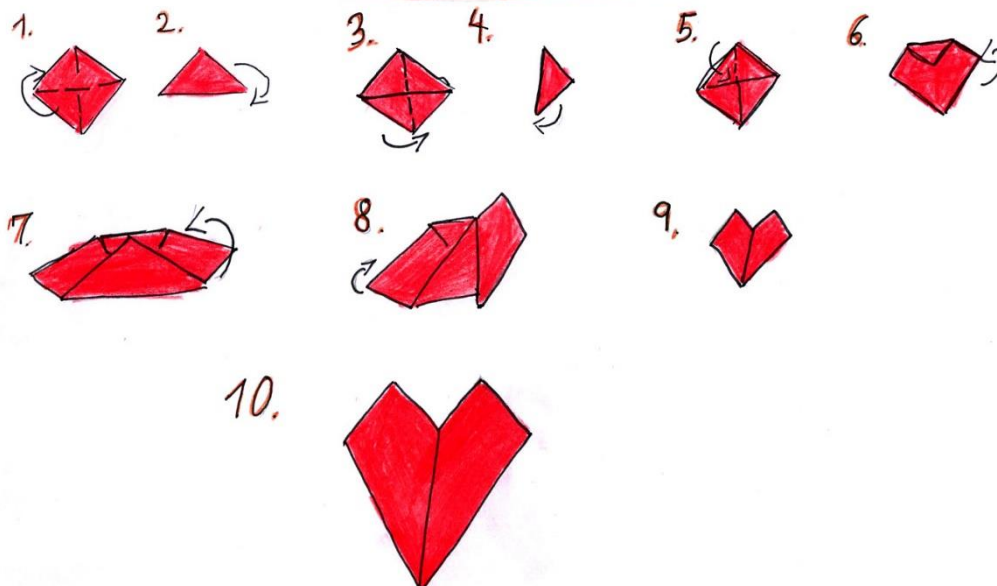
Magda

SPOJ BODY PODLE
ČÍSEL A NAJDI
POKLAD!

Julča, Jíťa

Návod na papírové srdíčko

HOTO VO!

Ela, Táňa

VYLUŠTI TAJENKU NA TEXT TAJEMSTVÍ STARÉHO GLÓBUSU.

Odpovídej na otázky a vybarvi ANO/NE.

Z ANO/NE ti pak vznikne tajenka.

	ANO/NE	
BYLO V PARTĚ PĚT ČLENŮ?	G	E
NAŠLI PTAČÍ VEJCE?	K	L
ZRADIL PARTU JIRKA?	D	Ó
MÁ JIRKA PSA?	S	B
ZJEVILI SE V MINULOSTI?	U	T
JELI K TONDOVU DĚDOVI?	H	S

Ami

Odpověď k detektivce ze strany 11:

Pan Michálek tvrdil, že hodinky jeho babičky byly z roku 1965. Jenže první digitální hodinky byly vynalezeny roku 1972. Mohli jste tedy z obrázku poznat, že čas je rok vynalezení digitálních hodinek. Takže se pan Michálek jen snažil panu Ježkovi ukřivdit, protože jak vyplývá z textu, už dlouho mezi sebou měli rozepře.

Řešení ze strany 21:

Oheň

TIP NA VÝLET

ZÁMEK NOVÉ HRADY

Zámek Nové Hradky se nachází v Pardubickém kraji. Zámek s obrovským zámeckým parkem je opravdu nádherný. Najdete zde např. zámeckou restauraci a cukrárnu, velké bludiště z tújí, muzeum bicyklů a klobouků, jelení výběh, křížovou cestu na vrchol kopečku tyčícího se nad zámkem, 2 bylinkové zahrady, malý rybníček s vodopádem a zelené divadlo. Každou hodinu se pořádají prohlídky interiérů zámku.

Zajímavosti v okolí zámku: Kostel Panny Marie v Luži.

Hamzův park a arboretum v Luži.

Přírodní památka Pivnice (zde můžete potkat mloka skvrnitého).

Doufám, že se vám tam bude líbit. 😊

Mára

